

Sir naš svagdašniji...



Daria Antonović, odgajateljica
Dječji vrtić Carić, Novalja

Život u malim sredinama u kojima se njeguju tradicionalne djelatnosti i kultura života može biti nepresušan izvor aktivnosti za dječje učenje. Razgovor o proizvodnji sira naveo je otočku djecu i njihove odgajateljice na ideju o zajedničkoj izradi sira, aktivnosti za koju je potrebna suradnja cijele zajednice.

Roditelji su bili oduševljeni planiranim. Odlučili su se uključiti i na različite načine obogatiti okruženje za učenje djece. Jedan otac izradio je kalupe potrebne za oblikovanje malih sireva, drugi nas je poveo svojim ovcama na pašnjak kako bismo vidjeli mužnju ('proizvodnju mlijeka'). To je bila aktivnost koja nije provedena u sklopu redovnog boravka djece u skupini, već u poslijepodnevним satima, no nitko od djece i roditelja nije dvojio o sudjelovanju u ovoj aktivnosti. Uslijedio je posjet obližnjoj sirani gdje su djeca imala priliku vidjeti industrijsku proizvodnju sira. Suvremeni strojevi i tehnologija osobito su zaintrigirali djecu. Kako nešto radi, što ide prvo i kako nastaje sir u stroju – neka su od pitanja koja su djeca postavljala. Imali su priliku kušati različite vrste sira i uočiti razliku u boji, mirisu, obliku i okusu. Ipak, nedostajalo je neposredno iskustvo. Danima su zapitkivali kad ćemo praviti sir. Nekolicina djece je molila da ih zovemo u slučaju da taj dan ne dođu u vrtić. Druga su pak pri svakodnevnom dolasku uzbuđeno pitala: 'Hoćemo li danas?' Uzbuđenju nije bilo kraja.

Brojali su dane i svakodnevno zapitkivali kad ono trebaju donijeti svoje pregačice. U međuvremenu su se pripremali i roditelji i osoblje vrtića. Prikupljalo se ovčje mlijeko, savjeti i recepti za izradu najboljeg sira. Napokon je došao i dan same izrade. Bilo je puno posla, svatko je sudjelovao u prelijevanju mlijeka, miješanju, kuhanju pa i kušanju. Djeca su sebi bila neopisivo važna za vrijeme oblačenja pregačica, stavljanja kapica, pranja ruku prije proizvodnje. Iduće jutro svi su jurili pogledati sir te ga premotati. Nakon nekoliko dana svako dijete je ponijelo svoj sir kući. Povratne reakcije bile su nevjerovatne. Osim što su bili oduševljeni okusom, sir je bio prilika da se obitelji okupe za stolom. Za vrijeme cjelokupnog procesa vođena je dokumentacija u vidu kratkih filmića, fotografija, dječjih crteža te pisanih bilješki. U proces su bile uključene odgajateljice dviju skupina te su vršile tjednu refleksiju na temelju zabilježenog i planirale što i kako dalje. Djeca su povela cijeli projekt, a njihove izjave i dalje neprekidno gledamo i analiziramo.

